

for mig, at **Ændringsforslaget** kunde have en saadan Følge, som det ærede Medlem har antydet. De to Sætninger, som findes i § 3, ere jo aldeles adskilte, og Bestemmelsen om, at den Vedkommende ved Gave, Salg, Testamente eller anden lovlig Villieserklæring kan overdrage sin Forpagtningsret til Søn, Sønnesøn, Dattersøn, Svigersøn eller Stedsøn, er af dem, til hvilke han ubetinget er berettiget i ethvertjomhelst Tilfælde; han kan ikke frafrive sig denne Ret ved nogenjomhelst paategnet Clausulering i Forpagtningscontracten. Dette gjælder derimod ikke om den anden Deel af Paragraphen, der begynder med: „Foraaavidt derimod angaaer saadan Overdragelse til Andre end de nysnævnte Personer“ osv., og jeg kan derfor ikke see, at denne Mangel paa Ret for Bortforpagteren til at forhindre Forpagteren i at overdrage sin Forpagtning til de i første Pausus nævnte Personer, kan berøres af Bestemmelsen i det sidste Punktum i den samme Paragraph. For mig staae de saa aldeles adskilte, deels ved det Punktum, der adskiller dem, og deels ved, at der efter Ordet „Contracten“ og foran Ordet „men“ i sidste Punktum staaer Semicolon, at der ikke kan være Tvivl om, at den sidste Sætning ikke kan faae Anvendelse paa den første. Hvad angaaer **Ændringsforslaget** under Nr. 14, skal jeg kun bemærke, at det netop har været Grunden for mig til at stille det, at jeg har den Tro, at Forpagterne i Almindelighed ikke vare vel tjente med at kunne pantsætte selve Forpagtningsretten; thi, ligesom Fæsteren ikke kan forbyrde sin Fæsteret til nogenjomhelst Anden ved Contractering af nogen Gjæld, saaledes kommer Forpagteren herved ogsaa til at staae paa samme Fod og i samme Stilling som Fæsteren, naar det udtrykkelig er paabudt, at hans Ret ikke kan officeres af nogen Gjælds Contractering, som han forovrigt kommer til at gjøre. Jeg har antaget, at en saadan Bestemmelse vilde være til Fordeel for Forpagteren og i hans egen Interesse, idet den vilde sikke ham imod at komme i Tilfælde, for hvilke han ellers meget let er udsat i vanstellige Tider.

Krabbe: Jeg tror, at Virkningen af det ærede Medlems Forslag under Nr. 7 i Virkeligheden vil være den, jeg nævnte — dog maa jeg sige med den Indskrænkning, som det var min Mening at give mine Bemærkninger, men som jeg maaskee forsomte at udtale, at det kun er Retten til at testere til Andre end sine nærmeste Paarørende, som Forpagteren vil kunne frafrive sig, hvis det ærede Medlems Forslag vedtages. At Forslaget faaer denne Virkning, er en simpel Følge af, at der istedetfor Overdragelse „i levende Live“ kommer til at staae baade Overdragelse i første Punktum, og det sidste Punktum, hvor Frafrivningen er omtalt, logisk forbindes med det Foregaaende ved Hjælp af Ordene „en saadan“ Overdragelse. Jeg tror ikke, at det vel kan omvistes, at Virkningen af det ærede Medlems Forslag vil være den, som jeg har tilladt mig at paapege.

Holstein (Conseilspræsidenten): Skulde det virkelig være Tilfældet, at der, som det ærede Medlem udtalte, vil kunne opstaae nogen Tvivl i den Henseende, skal jeg, for ikke at give Anledning til nogen Vanstællighed ved Lovens Affattelse, tage Forslaget under Nr. 7 tilbage.

Den fungerende Formand: **Ændringsforslaget** under Nr. 7 er saaledes taget tilbage; jeg maa spørge, om Noget optager det? (Ophold.) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

J. A. Hansen: Da jeg af et æret Medlem bestemt er bleven opfordret til at meddele, om jeg endnu er af samme Mening, som da jeg første Gang idag havde Ordet i denne Sag, nemlig, at det vilde være rettest at vedtage Loven usforandret, saaledes som den foreligger fra Landsthinget, for fuldstændig at sikke sig dens Udcome, skal jeg gjerne opfylde denne Anmodning ved at yttre, at jeg endnu i dette Øieblik er af samme Mening, som jeg tidligere var, nemlig, at det vil være det Retteste at vedtage Loven usforandret, altsaa at